

O noapte la Veneția

Cui nu i-ar place o noapte la Veneția, așa cum am văzut-o eu? Cu atmosfera plină de nostalgicele case, poduri, canale și palate, cu nume de istorie și cu romantismul gondolelor ce își îngână melopeea tangajului pe clipocirea apei? Cui nu i-ar place să simtă mângâierea boarei ce încă păstrează discretul parfum al timpurilor trecute, dar și tăria celui prezent acum? Cui nu i-ar place explozia de culori a hainelor, costumelor, a micilor grădini și restaurante ce se asortează atât de bine cu nuanțele zidurilor sau ale apei? Cui nu i-ar place să se joace de-a ghicitul misterelor din spatele măștilor de carnaval sau nu? Cui nu i-ar place de fapt, "O noapte la Veneția"? Și așa

cum am văzut-o eu, sincer o recomand cu tot entuziasmul tuturor vizitorilor și doritorilor de frumos, de inedit, de acțiune, de muzică, de dans, de veselie, mai ales că pentru asta nici măcar nu e nevoie de avion, de cazare, de zile libere sau bagaje, ci doar de un bilet de intrare la spectacolul Operei Comice pentru Copii din București, pentru opereta "O noapte la Veneția" de Johann Strauss -fiul. Eu am fost la avanpremieră ei din data de 10 noiembrie și mi-a plăcut nespuse. Pentru că, de la primul pas făcut în teatru, publicul e întâmpinat cu scene și locuri din Veneția, pictate pe toți pereții foaierei, picturi care acaparează atât de intens și definitiv cumva privirea încât după acel WOW general, aproape că nu se mai îndura nimeni să-l părăsească pentru a intra în sală. Și asta a fost doar începutul. Deoarece după ce fiecare și-a ocupat locul și s-au stins luminile uzuale, odată cu ridicarea baghetei dirijorului s-au umplut pereții în totalitatea lor longitudinală și verticală,

cu minunatele clădiri emblemă ale Veneției, proiectate într-un asemenea mod și în asemenea tonuri pastelate, încât aproape că îți taie respirația. Și... gata. Miracol! Te afli deja la Veneția, înconjurat de ea. Apoi... se ridică cortina și începe spectacolul, în continuarea mai concentrată a decorurilor din sală, cu o scenografie sprintenă, ingenios realizată de Adriana Urmezescu și talentatul Traian Marin, cu luminile și proiecțiile lui de efecte speciale, cu povestea-i cunoscută și o grămadă de alte minuni care au tălmăcit-o. Pe mine chiar m-a emoționat pentru tot ce am văzut. Un spectacol fermecător, de excepție, atât de real, încât părea imaginar. Și m-a impresionat pentru modul cum desuetul, intriga, întâmplarea, au fost atât de decent dar bine frazate și frumos povestite prin cânt, prin dans, prin costume, prin culori. Mi-au plăcut în mod deosebit:

Mișcarea scenică, care a pus în valoare calitățile fiecărui personaj sau grup de personaje, prin gesturi sau suita de mișcări clasice, dar și moderne, chiar cu atitudini de karate, discrete și clare în același timp, dificile tehnic, dar elegante și fluide și asta datorită limbajului coregrafic bogat, imaginativ și adecvat fiecărei situații, cu sublinieri subtile, hazoase, fără a cădea în ridicol și cu elemente lirice, duioase, fără a deveni dulcege (în originală partitură coregrafică a lui Mihai Măndruțiu).

Vocile tinere, bine impostate, cu frazări limpezi, cu dicție bună și ceea ce e mare lucru, dublate de vizibila bucurie de cânta.

Regia personalizată a lui Cristian Mihăilescu, care nu are cum să nu te prindă.

Orchestra care deși numeric foarte restrânsă, a sunat bine sub îndrumarea dirijorului Gheorghe Iliuță.

Toți balerini ce au dat viață cu multă grație și siguranță discursului aferent poveștii.

De fapt, mi-a plăcut tot. Și de atunci, din 10 noiembrie, îmi tot repet exclamativ, ce frumoasă a fost... noaptea la Veneția!

Reușit spectacol. Reușit, luminos, vesel, proaspăt și în pofida vârstei operetei lui Strauss, foarte nou. Mai adaug aplauzele mele la scenă deschisă pentru realizatorii (deja menționați) și interpreții de certă valoare: Daniel Trandafir, Andrei Petre, Răzvan Răduță, Lorena Sandală, Adriana Gheorghisor, Daniela Bucșan, Cosmin Vijeu, Mădălin Mandin, Sergiu Neamțu, Ionuț Picincu și arlechinii: Sabina Chirișă, Ana Badea, Alexandru Chiș, Taiga Ueno și ansamblul de balet al instituției în cauză.

Doina MOGA

2CELLOS, în concert *live* la Sala Palatului

Au cucerit publicul cu șapte ani în urmă, imediat după ce cover-ul video al celebrului "Smooth Criminal" lansat de Michael Jackson a "explodat" pe Youtube, întrunind peste 3 milioane de vizualizări în primele două săptămâni și mai mult de 18 milioane în cinci ani! Muzicieni de formație clasică, croatul **Stjepan Hauser** (deținător al nu mai puțin de 21 premii la competiții naționale și internaționale) și croato-slovenul **Luka Šulić** (câștigător al concursurilor internaționale **European Broadcasting Union "New Talent" - 2006**, **Lutoslawski - Varșovia 2009**, **Royal Academy of Music Patron's Award - Wigmore Hall 2011**) - sau, mult mai simplu, **2Cellos** - au ales, în locul unei "firești" rivalități competiționale, să alcătuiască unul din cele mai cunoscute și bine

foto: Marius Văjoaica

cotate cupluri interpretative din întreaga lume.

Valorificând profunzimea sound-ului specific acestui dublet instrumental, conținutul celor patru albume editate de Sony Music Masterworks: *2Cellos* (2011), *In2ition* (2013), *Celloverse* (2015) și *Score* (2017 reflectă juxtapunerea abilă a unor mostre stilistice pop, rock și crossover clasic, prin intermediul unei serii de cover-uri combinate cu demersuri componistice originale, care i-au propulsat pe Hauser și Šulić în poziții de vârf ale ierarhiei discografice din Europa, SUA (topul Billboard), Japonia ("Discul de Aur" pentru *In2ition*), Australia și Noua Zeelandă. Aranjamentele inovative realizate de cei doi muzicieni explorează, în cele mai amănunțite detalii, vastul arsenal timbral de care dispune, cumulat, atât violoncelul clasic cât și corospondentul său electronic. Și pentru că *2Cellos* au acceptat provocarea postmodernă a deschiderii către accesibilitate, actul interpretativ a devenit, în viziunea lor, un liant al "tiparelor" clasic, pop și rock, demonstrație finalizată cu un succes de proporții în cazul concertului "*Back to the Roots*" susținut în 2015, la Zagreb (care a alăturat repere reprezentative din creația lui Bach, Vivaldi, Haendel, Bruch, Massenet, Rahmaninov, Kreisler, Monti și Piazzolla, unor compoziții purtând

semnătura lui Ennio Morricone, Hans Zimmer, Michael Jackson și, respectiv, a formației U2).

Sondând un univers tangential celui clasic, proiectul *Score* a plasat lansarea CD-ului cu același nume în ambianța unui turneu mondial, care a debutat în martie 2017 în Marea Britanie și se va încheia, în același loc, în iulie 2018. Inepuizabilii Stjepan și Luka au ajuns, în 5 decembrie 2017, și la București, după ce au urcat până acum – însoțiți de flexibilul percuționist, de asemenea croat, **Dušan Kranjc** și de multipremiatul ansamblu versatil **Zagreb Soloists** – pe unele din cele mai renumite scene de spectacol din Serbia, Italia, Slovenia, Japonia, Polonia, Austria, Franța, Elveția, Belgia, Olanda, Germania și Bulgaria. Programul lor a inclus, pe lângă piesele extrase din coloana sonoră a filmelor "*Chariots of Fire*" (Titles – Vangelis), "*The Godfather*" (Love Theme – Nino Rota), "*Breakfast at Tiffany's*" ("*Moon River*" – Henry Mancini), "*Rain Man*" (Hans Zimmer), "*Love Story*" (Francis Lai, Carl Sigman), "*Titanic*" ("*My Heart Will Go On*" – James Horner, Will Jennings), "*Gladiator*" ("*Now We Are Free*" – Hans Zimmer, Klaus Badelt), "*Game of Thrones*" (Ramin Djawadi), cuprinse și în albumul *Score*, și alte pagini de o virtuozitate revigorantă ca "*Mombasa*" lui Hans

Zimmer, "*Thunderstruck*" semnat de Angus & Malcolm Young, parodicele "*The Trooper*" al lui Iron Maiden mixat cu uvertura rossiniană "*Wilhelm Tell*" și "*Wake Me Up*" aparținând lui Avicii (toate patru regăsindu-se și pe CD-ul *Celloverse*), precum și piese de atmosferă ca "*You Shook Me All Night Long*", "*Highway to Hell*" (atribuită albumului *In2ition*) și "*Back in Black*" din repertoriul lui AC/DC, "*I Can't Get No Satisfaction*" – Rolling Stones, recentul hit incendiar al lui Luis Fonsi – "*Despacito*", "*Smells Like Teen Spirit*" – Nirvana, nelipsind, evident, binecunoscutul "*Smooth Criminal*" și nici extrem de sensibilul "*With Or Without You*" – U2 (ultimele trei piese fiind inserate și în albumul de debut *2Cellos*).

Travestindu-se cu uimitoare dezinvoltură în fiecare din personajele narațiunilor prefigurate virtual, **Stjepan Hauser** și **Luka Šulić** și-au propus – și au reușit – să ne proiecteze imaginea unor scenarii sonore inedite pentru fiecare construcție melodică, agrementate cu comentarii sugestive care au îmbinat umorul cu ironia într-un impresionant cocktail de energie. Și, când și-au luat rămas bun, ne-au promis că vor reveni la următoarea graniță dintre ani...pentru a o pulveriza, din nou, pe cea dintre stiluri...

Loredana BALTAZAR

În țară - retrospectivă

Filarmonica „Lyra - George Cavadia” din Brăila

De peste un an, brăilenii trăiesc bucuria unui vis împlinit: existența unei filarmonici, cu o orchestră de cameră proprie, cu o stagiune simfonică ce susține în egală măsură evenimente simfonice și camerale, la care participă ca invitați personalități artistice din țară și străinătate. La data de 30 mai 2016, Consiliul Județean Brăila a hotărât, la propunerea consiliului de administrație condus de managerul Ionuț- Săndel Balaban, reorganizarea instituției de spectacole existente, pe care a denumit-o „Filarmonica Lyra-George Cavadia”. Această nouă denumire a fost dată ca un omagiu adus personalității de

excepție a celui care a fost compozitorul și cântărețul George Cavadia, cel care a marcat istoria culturală a Brăilei prin înființarea în 1883 și susținerea materială a Societății Filarmonice „Lyra”, contribuind la construirea și dotarea cu mobilier și pian a clădirii care adăpostește și astăzi sala de concerte. Totodată, George Cavadia a fost cel care a susținut-o pe tânăra Hariclea Hartulary și i-a îndrumat primii pași pe drumul artei lirice, intuind valoarea inestimabilă a vocii acesteia. „Lyra” și George Cavadia sunt două simboluri ale începuturilor istoriei muzicale brăilene, pe care actuala instituție își propune să le reînvie și să le promoveze atât în plan local cât și național.

Prima stagiune 2016-2017 s-a desfășurat după un program adaptat bugetului noii instituției și dorinței de a veni în întâmpinarea cerințelor entuziastului public brăilean. Astfel, în fiecare lună a avut loc câte un concert simfonic susținut de orchestra de cameră, un recital cameral și concerte educative pentru elevi. Programele, determinate de componența camerală a ansamblului, au adus în atenția publicului, cu precădere lucrări aparținând barocului și clasicismului dar și numeroase creații românești. Meritul selectării repertoriale și a susținerii de la pupitrul dirijoral a majorității concertelor programate îi revine devotatului muzician brăilean, **colonel Petrea Gogu**, o personalitate

